

ЧАСНО У ИСТОРИЈУ

● Овде их нису послале овоземаљске силе, званична власт, стигли су као изасланици снаге која обавезује на одбрану истине и правде — рекао академик Дејан Медаковић

Крстомир Милошевић, 28.6.93

ЗАСЈАЛЕ очи на икони Мајке Божије Донске, заштитнице Козака, јуче у Руској цркви у Београду. Икону донели неки давни Козаци, пре 70 година. Сада Хор „Абрашевић“ изводи „Опело“ Стевана Христића за Козаке који су пали на бранику православља и српства у Републици Српској. Напољу појачан ветар на нео облаке преко сунца и јаче засветле свеће у цркви. Гласови утихнули у свемиру.

— Погинули су јунаци, ни 20 година нису имали — каже нам отац Василије. — Освећена је плоча за десеторицу Козака, касније ће и за све друге руске добровољце.

Уклесана имена хероја, испод — метални венац, укрштени козачки мачеви и крст. Јурили су у прве редове, неке маци нису хтели, ни мине, ни гранате.

Немо стоји др Биљана Плавшић. Саучешће оца Василија.

Каже академик Дејан Медаковић окупљеним Београђанима:

— И најмонументалнија здања, када духовне вредности немају, пре или после нестану. А и скромни белези, на којима је написано само неколико речи, али значајних, прекрајају време свог

БЕЛЕГ ЈУНАЦИМА: Отац Василије и др Биљана Плавшић јуче у Руској цркви

настанка и не губе своју изворну лепоту. Овде је освећен такав белег.

Испод уклесаних имена јунака поруча:

„Пали за Србе, 1992. — 93.“ И ништа

више.

— Оставили су у нашој земљи своје животе — рекао је Медаковић. — А, њих овде нису упутиле овоземаљске силе, званична власт, они су овде стигли као

изасланици оне највеће снаге која извире и почива на заједничким божанским законима који опомињу на помагање ближњег у невољи, који обавезују на одбрану истине и правде.

Где је сада тихи, моћни Дон, бескрајне степе и мир облака над реком? Црне заставе и овде и тамо. Звоно мале цркве

ПАЛИ ЗА СРБЕ

УКЛЕСАНА имена добровољаца на белој мермерној плочи, одмах иза улаза у цркву. Ту, са десне стране је и српска застава, мало даље и грчка.

Они су се борили за нашу отаџбину:

Богословски Константин, Ганиевски Василиј, Котов ГенADIЈ, Чекалин Димитриј, Нименко Андреј, Шешинов Владимир, Попов Димитриј, Малешко Сергеј, Александров Александар и Гешатов Виктор.

Њима је опело одржано тамо где су пали, у Републици Српској, прошле недеље био је парастос а јуче су им пошту одали Београђани.

чује се и тамо. А Медаковић је наставио

— Следили су они само глас својих срца. Лична жртва коју су поднели, равноправно их прикључује сабору оних наших јунака који су вековима били за крст часни и слободу златну. Слава им и хвала што су добровољно и часно постали део српске историје.